

Załącznik nr 2
do wniosku z dnia 23 października 2017 roku
o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego

**AUTOREFERAT
PRZEDSTAWIAJĄCY OPIS DOROBKU I OSIĄGNIĘĆ NAUKOWYCH**

(w języku polskim)

dr Ireneusz Jaźwiński
Uniwersytet Szczeciński
Wydział Zarządzania i Ekonomiki Usług

SZCZECIN 2017

1. Imię i Nazwisko

Ireneusz Jaźwiński

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe – z podaniem nazwy, miejsca i roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej

W latach 1996-2001 odbyłem w Uniwersytecie Szczecińskim dzienne jednolite studia magisterskie na kierunku zarządzanie i marketing, a w styczniu 2001 roku uzyskałem na Wydziale Zarządzania i Ekonomiki Usług Uniwersytetu Szczecińskiego tytuł magistra (z wynikiem bardzo dobrym). Wcześniej ukończyłem V Liceum Ogólnokształcące im. Adama Asnyka w Szczecinie (klasa o profilu ogólnym z poszerzonym językiem angielskim), w którym w maju 1996 roku zdałem egzaminy maturalne.

Rada Wydziału Zarządzania i Ekonomiki Usług Uniwersytetu Szczecińskiego w grudniu 2003 roku nadała mi stopień doktora nauk ekonomicznych (praca doktorska pt. „Determinanty regionalnej polityki społeczno-gospodarczej na przykładzie województwa zachodniopomorskiego” napisana pod kierunkiem prof. zw. dr hab. Waldemara Grzywacza, dr h.c. Uniwersytetu Szczecińskiego; recenzenci: prof. dr hab. zw. Zbigniew Mikołajewicz oraz prof. dr hab. Roman Czaplewski).

3. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych

Od 2001 roku jestem pracownikiem naukowo-dydaktycznym Uniwersytetu Szczecińskiego. W lutym 2001 roku zostałem zatrudniony na Wydziale Zarządzania i Ekonomiki Usług Uniwersytetu Szczecińskiego jako asystent i w tym samym miesiącu rozpocząłem prowadzenie zajęć dydaktycznych. W 2004 roku na Wydziale Zarządzania i Ekonomiki Usług Uniwersytetu Szczecińskiego mianowano mnie na stanowisko adiunkta, w ramach którego realizuję obowiązki naukowo-dydaktyczne, a także organizacyjne do chwili obecnej.

Jednocześnie w latach 2008-2011 byłem zatrudniony w Wyższej Szkole Zawodowej „Oeconomicus” Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego w Szczecinie na stanowisku wykładowcy. Wcześniej w latach 2002-2006 w tej szkole wyższej prowadziłem zajęcia dydaktyczne w oparciu o umowy o dzieło. Ponadto podejmowałem

pracę w ramach umów cywilnoprawnych w innych jednostkach, głównie prowadząc zajęcia dydaktyczne z pojedynczych przedmiotów: na studiach podyplomowych w Uniwersytecie Warszawskim (2010) oraz Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu (2011), a także na studiach licencjackich w Wyższej Szkole Humanistycznej Towarzystwa Wiedzy Powszechnej w Szczecinie (2008-2009).

4. Wskazanie osiągnięcia wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2016 r. poz. 882 ze zm. w Dz. U. z 2016 r. poz. 1311)

a) tytuł osiągnięcia naukowego

Kapitał ludzki w polityce regionalnej

b) publikacja stanowiąca ww. osiągnięcie naukowe (autor, tytuł publikacji, rok wydania, nazwa wydawnictwa, recenzenci wydawniczy)

Ireneusz Jaźwiński, 2017, *Kapitał ludzki w polityce regionalnej*, Rozprawy i Studia, t. (MXLIX) 975, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego, Szczecin, ss. 332 (ISBN 978-83-7972-130-6)

Monografia ta uzyskała dwie pozytywne recenzje wydawnicze, które opracowali recenzenci wydawniczy: prof. zw. dr hab. Stanisław Korenik z Wydziału Nauk Ekonomicznych Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu – kierownik Katedry Gospodarki Przestrzennej i Administracji Samorządowej, a także dr hab. Agnieszka Ziomek z Wydziału Ekonomii Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu – obecnie prof. nadzw. UEP, kierownik Katedry Polityki Gospodarczej i Samorządowej.

c) omówienie celu naukowego ww. pracy i osiągniętych wyników wraz z omówieniem ich ewentualnego wykorzystania

Temat monografii „Kapitał ludzki w polityce regionalnej” łączy aspekty teoretyczne i praktyczne oraz może być uznany za istotny teoretycznie i pragmatyczny dla prowadzenia polityki rozwojowej.

W pracy przyjęto następujące hipotezy badawcze:

- główną – w prowadzeniu polityki regionalnej zasadniczym zagadnieniem jest rozpoznanie i wykorzystanie zróżnicowanych terytorialnie uwarunkowań społeczno-

ekonomicznych dotyczących kapitału ludzkiego, w tym zwłaszcza czynników determinujących wykorzystanie zasobów pracy;

- szczegółowe:
- kapitał ludzki staje się współcześnie kluczową sferą oddziaływań w ramach prowadzonej polityki regionalnej,
- wyodrębnienie polityki regionalnej w zakresie kapitału ludzkiego ma duże znaczenie dla kształtowania rozwoju regionalnego.

Celem głównym pracy jest wskazanie, że kapitał ludzki jest podstawowym i wielowymiarowym czynnikiem rozwoju regionalnego wymagającym zintegrowanego i kompleksowego podejścia w polityce regionalnej zarówno w ujęciu teoretycznym, jak i praktycznym.

Ponadto przyjęto następujące cele pomocnicze:

- identyfikacja głównych uwarunkowań polityki regionalnej w zakresie kapitału ludzkiego,
- określenie założeń o charakterze modelowym dla polityki regionalnej prowadzonej wobec kapitału ludzkiego.

W ramach przeprowadzonych badań dążono do uzyskania odpowiedzi na następująco postawione pytania badawcze:

- jakie znaczenie ma kapitał ludzki i jaką rolę pełni w rozwoju społeczno-gospodarczym regionów?
- jakie jest miejsce kapitału ludzkiego w polityce regionalnej i jaka jest struktura polityki regionalnej w zakresie kapitału ludzkiego?
- jakie są główne uwarunkowania kształtowania kapitału ludzkiego w regionach?
- jakie wskaźniki mogą być użyteczne w procesie pomiaru kapitału ludzkiego w aspekcie terytorialnym?
- jakie są główne różnicowania w poziomie rozwoju i poziomie wykorzystania kapitału ludzkiego w Polsce w układzie województw?
- jakie jest podejście do kapitału ludzkiego w polityce publicznej prowadzonej wobec polskich województw?
- jakie są możliwe warianty i kierunki rozwoju polityki regionalnej realizowanej w dziedzinie kapitału ludzkiego?

Zgodnie z przyjętymi w pracy założeniami badawczymi, analizując kapitał ludzki, dużą uwagę zwrócono na podejście jakościowe, a także na teoretyczne i ogólnokrajowe uwarunkowania i wyznaczniki kształtowania kapitału ludzkiego w ramach polityki regionalnej z perspektywy państwa i regionów oraz prowadzenia polskiej polityki regionalnej wobec kapitału ludzkiego. Jednocześnie wskazano na kluczowe znaczenie uwzględniania czynników o charakterze terytorialnym w oddziaływaniu na kapitał ludzki w polityce publicznej, a szczególnie w polityce społeczno-ekonomicznej oraz podkreślono ważność analizy kapitału ludzkiego w aspekcie jego dwóch podstawowych wymiarów: poziomu rozwoju i poziomu wykorzystania.

Monografia składa się ze wstępu, sześciu powiązanych ze sobą rozdziałów oraz zakończenia.

W rozdziale pierwszym przedstawiono kapitał ludzki w ujęciu teoretycznym. Dążono do krytycznej systematyzacji istniejącego w tym zakresie dorobku naukowego. Wiele kwestii podjętych w tym rozdziale zostało rozwiniętych w kolejnych częściach pracy. W poszczególnych podrozdziałach rozdziału pierwszego przeanalizowano kilka zagadnień. Zaprezentowano istotę kapitału ludzkiego, w tym jego definicje oraz zdefiniowano kategorie związane z kapitałem ludzkim, uznane za najważniejsze w kontekście tytułu i problematyki całej pracy. Zidentyfikowano cechy wyróżniające kapitał rozpatrywany w niniejszej pracy. Kapitał ludzki uznano za część składową ogólnego kapitału. Określono główne relacje między kapitałem ludzkim a intelektualnym oraz kapitałem ludzkim a społecznym. Zaakcentowano odrębność koncepcji kapitału społecznego. Jednocześnie przedstawiono podstawowe wymiary, elementy, aspekty, ujęcia i uwarunkowania kapitału ludzkiego. Wskazano na możliwości rozpatrywania tego kapitału w różnych aspektach i ujęciach, w tym mega-, makro-, mezo- i mikroekonomicznym oraz jakościowym i ilościowym. Zaproponowano własną klasyfikację uwarunkowań kapitału ludzkiego. Podjęto również wybrane kwestie dotyczące kapitału ludzkiego w teorii ekonomii, w tym związane z genezą jego koncepcji. Ponadto podkreślono znaczenie kapitału ludzkiego w życiu społeczno-gospodarczym z uwzględnieniem wzrostu gospodarczego oraz rolę tego kapitału w rozwoju społeczno-gospodarczym regionów. Wskazano na miejsce kapitału ludzkiego w wybranych teoriach i koncepcjach rozwoju regionalnego. Dążąc do rozszerzenia siatki pojęciowej, uwypuklono nową kategorię klastrów kapitału ludzkiego, akcentując jej znaczenie we współczesnych procesach rozwoju.

Z treściami zawartymi w rozdziale pierwszym koresponduje rozdział drugi, który zawiera założenia teoretyczne dotyczące polityki regionalnej w zakresie kapitału ludzkiego. W ramach tego rozdziału dążono do określenia miejsca kapitału ludzkiego w polityce regionalnej i przeprowadzono analizę polityki regionalnej z perspektywy kapitału ludzkiego. W poszczególnych częściach rozdziału podjęto wzajemnie powiązane kwestie. Przedstawiono politykę regionalną jako formę ingerencji władz publicznych, w tym jej istotę, dziedziny oraz przedmiot z odniesieniem do pojęcia regionu i rozwoju regionalnego. Zwrócono uwagę na teorię polityki regionalnej. Zaprezentowano koncepcję polityki regionalnej w dziedzinie kapitału ludzkiego, w tym zaproponowane definicję tej polityki. Zawarto własne podejście postrzegające kapitał ludzki w regionach jako wypadkową oddziaływania mechanizmu rynkowego i ingerencji władz publicznych, przejawiającej się w prowadzeniu polityki regionalnej. Jednocześnie zaproponowano cztery teoretyczne powiązane typologie regionów z punktu widzenia: poziomu rozwoju i poziomu wykorzystania kapitału ludzkiego, międzyregionalnych i wewnątrzregionalnych różnicowań w poziomie rozwoju kapitału ludzkiego, międzyregionalnych i wewnątrzregionalnych różnicowań w poziomie wykorzystania tego kapitału, a także różnicowań dotyczących klasy kreatywnej. Wyodrębniono podstawowe płaszczyzny oddziaływania na kapitał ludzki w regionach oraz płaszczyzny analizy struktury polityki regionalnej w zakresie kapitału ludzkiego. Politykę rozwoju kapitału ludzkiego i politykę wykorzystania tego kapitału uznano za dwa podstawowe segmenty rozpatrywanej polityki.

Ponadto przedstawiono wybrane cele, uwarunkowania i narzędzia polityki regionalnej w zakresie kapitału ludzkiego w ujęciu teoretycznym. Wskazano między innymi, jakie mogą być preferowane cele w prowadzonej polityce regionalnej wobec kapitału ludzkiego.

W rozdziale trzecim, który stanowi w znacznym stopniu rozszerzenie wcześniejszych wątków, zidentyfikowano główne uwarunkowania kształtowania kapitału ludzkiego w regionach. Rozdział ten ma charakter teoretyczno-praktyczny. Za dwie najważniejsze tendencje rozwojowe uznano: zrównoważony rozwój (stanowiący podstawę oddziaływania na kapitał ludzki) oraz rozwój społeczeństwa i gospodarki opartych na wiedzy (z odniesieniem do wybranych aspektów gospodarki kreatywnej). Zwrócono uwagę na kapitał ludzki jako element wielowymiarowej koncepcji zrównoważonego rozwoju oraz na związki tego kapitału z rozwojem społeczeństwa i gospodarki opartych na wiedzy. Zaprezentowano wybrane wyzwania demograficzne, w tym związane ze zmniejszaniem się liczby ludności w wieku produkcyjnym, starzeniem się społeczeństwa i migracjami. Wskazano również, na czym polega istota inwestowania w kapitał ludzki oraz jakie funkcje pełni rynek pracy w aspekcie kapitału ludzkiego w regionach. Zaakcentowano znaczenie wieloaspektowego procesu inwestowania w kapitał ludzki, przede wszystkim w ramach systemu edukacji. Przedstawiono mechanizm funkcjonowania rynku pracy w kontekście jego funkcji wobec kapitału ludzkiego. W ramach rozważań ujęto istotę rynku pracy z uwzględnieniem odniesień do kapitału ludzkiego, rodzaje rynków pracy określających poszczególne płaszczyzny wykorzystania kapitału ludzkiego, podstawowe elementy rynku pracy warunkujące wykorzystanie tego kapitału, a także bezrobocie na rynku pracy jako przejaw niewykorzystania rozpatrywanego kapitału, w tym przyczyny bezrobocia. Ponadto wskazano na występowanie zróżnicowań w zakresie bezrobocia między poszczególnymi polskimi regionalnymi rynkami pracy.

Rozdział czwarty zawiera analizę wybranych wymiarów kapitału ludzkiego w Polsce z uwzględnieniem aspektów terytorialnych (z odniesieniem do układu województw). W rozdziale tym ujęto między innymi wyniki badań o charakterze empirycznym. Wynikami tymi posłużono się również w rozdziale szóstym. W poszczególnych częściach rozdziału czwartego przeanalizowano ważne kwestie z punktu widzenia podjętej problematyki. Zaproponowano własną typologię dotyczącą podstawowych mierników kapitału ludzkiego z uwzględnieniem mierników bezpośrednio dedykowanych temu kapitałowi, w tym mierników ujmujących analizowany kapitał całościowo i mierników określonego aspektu tego kapitału. Przedstawiono wybrane mierniki kapitału ludzkiego, w tym niektóre mierniki ujęte w literaturze krajowej i zagranicznej, wskazując na główne czynniki oddziałujące na rozpatrywany kapitał. Przeprowadzono analizę kapitału ludzkiego Polski i wybranych państw, koncentrując się na państwach członkowskich Unii Europejskiej. Zwrócono uwagę na występowanie zróżnicowań między państwami unijnymi w dziedzinie rozwoju i wykorzystania kapitału ludzkiego. Zaproponowano autorską koncepcję pomiaru poziomu rozwoju kapitału ludzkiego i poziomu wykorzystania tego kapitału w regionach, a także zidentyfikowano czynniki oddziałujące na poziom rozwoju i poziom wykorzystania rozpatrywanego kapitału. Jednocześnie, opierając się na tym podejściu, zaprezentowano własną koncepcję

porządkowania liniowego i typologii regionów według poziomu rozwoju i poziomu wykorzystania kapitału ludzkiego. Zastosowano obie wymienione koncepcje do określenia głównych różnicowań w poziomie rozwoju i poziomie wykorzystania kapitału ludzkiego w Polsce w układzie województw.

W rozdziale piątym przedstawiono kapitał ludzki w Polsce jako płaszczyznę (dziedzinę) oddziaływań w polityce prowadzonej wobec regionów z odniesieniem do poszczególnych poziomów (aspektów) realizacji tej polityki: unijnego, ogólnokrajowego i interregionalnego (międzyregionalnego), a także intraregionalnego (wewnątreregionalnego). Rozdział ten w znacznym stopniu ujmuje aspekty o charakterze pragmatycznym i nawiązuje do zagadnień teoretycznych przeanalizowanych we wcześniejszych rozdziałach. Zaprezentowano podejście do kapitału ludzkiego w polityce publicznej, w tym w polityce regionalnej prowadzonej wobec polskich województw. Przybliżono podstawowe kierunki wybranych polityk Unii Europejskiej dotyczących kapitału ludzkiego z uwzględnieniem unijnej polityki spójności i systemu funduszy wspólnotowych jako ważną determinantę polskiej polityki regionalnej. Przeanalizowano wybrane aspekty polskiej polityki inter- i intraregionalnej w zakresie kapitału ludzkiego z odniesieniem do układu podmiotowego i niektórych dokumentów tej polityki, w tym wybrane elementy polityki dotyczącej rynku pracy. Zaakcentowano oddziaływanie na kapitał ludzki w ramach polityki rozwoju. Wskazano na duże znaczenie realizacji Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, a także na niektóre założenia i efekty tego programu. Ponadto zidentyfikowano ważne wyznaczniki polskiej polityki intraregionalnej w zakresie kapitału ludzkiego. Przedstawiano samorząd województwa jako główny podmiot polskiej polityki intraregionalnej w dziedzinie kapitału ludzkiego, podstawowe jego zadania dotyczące kapitału ludzkiego, a także ramy i cele regionalnej polityki rynku pracy, w tym cele określone w regionalnych planach na rzecz zatrudnienia.

Rozdział szósty jest zwieńczeniem wcześniejszych analiz. Rozdział ten zawiera rozważania dotyczące koncepcji dalszego rozwoju polityki regionalnej wobec kapitału ludzkiego. W części tej, mając na względzie między innymi jej znaczne ukierunkowanie na przyszłość, dążono do wskazania zasad, które powinny stanowić podstawę polityki regionalnej prowadzonej wobec kapitału ludzkiego, a także zawarto ujęcia obejmujące prognozy oraz zalecenia dla dalszego kształtowania polityki regionalnej w dziedzinie kapitału ludzkiego. W rozdziale tym wykorzystano ustalenia poczynione w poprzedzających go częściach pracy, w tym wyniki badań przedstawione w rozdziale czwartym. Wyniki te znalazły szczególne odzwierciedlenie przy określeniu podstawowych założeń dla rozwoju polityki regionalnej w aspekcie kapitału ludzkiego. W poszczególnych częściach rozdziału szóstego podjęto powiązane zagadnienia. Zidentyfikowano teoretyczne warianty polityki regionalnej dotyczące kapitału ludzkiego, uwzględniając różne jej aspekty oraz zaprezentowano perspektywy, pożądane efekty (następstwa) i kierunki polityki regionalnej w zakresie kapitału ludzkiego, w tym odnosząc się do jej zasad. Określono cztery scenariusze rozwoju Polski w dziedzinie kapitału ludzkiego. Wskazano czynniki i elementy, które należy uwzględniać w ocenie polityki regionalnej w aspekcie kapitału ludzkiego. Do ważnych efektów racjonalnie prowadzonej polityki regionalnej w

zakresie kapitału ludzkiego zaliczono: szybszy wzrost gospodarczy i rozwój społeczno-gospodarczy, wzmocnienie spójności społecznej, zmniejszenie bezrobocia, poprawę bezpieczeństwa społeczno-ekonomicznego. Za podstawową płaszczyznę bezpieczeństwa państwa i regionów uznano bezpieczeństwo społeczno-ekonomiczne uwzględniające dziedzinę kapitału ludzkiego. Podkreślono ważność zróżnicowanego terytorialnie w układzie województw oddziaływania na kapitał ludzki w ramach polskiej polityki interregionalnej, w tym zwłaszcza w aspekcie realizacji wariantu tej polityki. Wskazano na możliwe do realizacji warianty polskiej polityki interregionalnej wobec kapitału ludzkiego w województwach. Zasadę równych szans w wymiarze regionalnym uznano za fundament kształtowania kapitału ludzkiego. Ponadto zaproponowano koncepcję inteligentnego rozwoju regionalnego wykorzystującego w kreatywny sposób kapitał ludzki jako nowy paradygmat stanowiący podstawę dla polityki regionalnej. Zwrócono uwagę na ważność aktywizacji zawodowej społeczeństwa i lepszego wykorzystanie kapitału ludzkiego na regionalnych rynkach pracy z równoczesnym respektowaniem koncepcji flexicurity.

W wyodrębnionym zakończeniu ujęto najważniejsze wnioski wynikające z wcześniejszych rozważań. Jednocześnie ustosunkowano się do postawionych pytań badawczych oraz hipotez.

Należy podkreślić, że w ramach monografii dążono do zaprezentowania oryginalnego podejścia badawczego, które będzie miało wkład w rozwój dyscypliny naukowej. W tym kontekście na uwypuklenie zasługują różne aspekty omawianej książki, przede wszystkim związane z: kompleksowym rozpatrywaniem polityki regionalnej z punktu widzenia kapitału ludzkiego w ramach jednoautorskiej monografii, prowadzeniem analizy kapitału ludzkiego w polityce regionalnej z uwzględnieniem wyodrębnionych dwóch ważnych segmentów (wymiarów) tej polityki stanowiących przez politykę rozwoju kapitału ludzkiego i politykę wykorzystania tego kapitału, przedstawieniem własnych koncepcji i ujęć związanych z kapitałem ludzkim w polityce regionalnej, dokonaniem własnych klasyfikacji i typologii dotyczących kapitału ludzkiego i polityki regionalnej, określeniem podstawowych założeń o charakterze modelowym dla wyodrębnionej w ramach pracy polityki regionalnej w zakresie kapitału ludzkiego, zaproponowaniem autorskiej koncepcji pomiaru kapitału ludzkiego w regionach i jej zastosowaniem, a także przeanalizowaniem głównych uwarunkowań i współczesnych tendencji wpływających na kształtowanie polityki regionalnej w dziedzinie kapitału ludzkiego.

Monografia może również służyć lepszemu zrozumieniu wielu powiązań, zależności, prawidłowości, reguł i mechanizmów odnoszących się do natury, funkcjonowania i rozwoju gospodarki regionalnej oraz gospodarki narodowej w układzie terytorialnym z perspektywy polityki regionalnej i kapitału ludzkiego, co jest bardzo ważne w aspektach mezoekonomicznym i makroekonomicznym. Jednocześnie uzyskane wyniki i wyprowadzone wnioski mogą okazać się użyteczne dla działających na różnych poziomach rządowych i samorządowych podmiotów polityki publicznej na poszczególnych etapach realizacji polityki regionalnej, w tym szczególnie w procesie kształtowania celów, zadań, zasad, narzędzi i innych elementów tej polityki oraz przy rozpoznawaniu i wykorzystywaniu uwarunkowań dotyczących kapitału ludzkiego.

Wskazano między innymi na ważność dążenia do osiągnięcia wysokiego poziomu spójności między polityką rozwoju kapitału ludzkiego a polityką wykorzystania tego kapitału. Warto również zaakcentować, że zaproponowana w pracy koncepcja pomiaru poziomu rozwoju i poziomu wykorzystania kapitału ludzkiego w regionach oraz dotycząca porządkowania i typologii regionów oparta na tym pomiarze, może być rozwijana i stosowana w teorii oraz praktyce, zwłaszcza w prowadzeniu studiów porównawczych o charakterze międzynarodowym, regionalnym i lokalnym.

Mając na uwadze przeprowadzone rozważania można uznać, że monografia przyczynia się do rozwoju literatury naukowej z zakresu ekonomii z uwzględnieniem wkładu w rozwój nauk ekonomicznych w dyscyplinie ekonomia. W tym kontekście wartość naukowa omawianej książki jest w dużym stopniu związana z jej różnymi wymiarami: teoretycznym (np. autorskie ujęcia i typologie odnoszące się do kapitału ludzkiego i polityki regionalnej), metodycznym (np. zaprezentowanie koncepcji pomiaru kapitału ludzkiego w regionach), empirycznym (np. zastosowanie zaproponowanej koncepcji do pomiaru poziomu rozwoju i poziomu wykorzystania kapitału ludzkiego w polskich województwach), aplikacyjnym (np. możliwość wykorzystania uzyskanych wyników w praktyce w realizacji polityki publicznej, szczególnie w polskich warunkach, w tym w polityce interregionalnej państwa i polityce intraregionalnej poszczególnych województw). Należy również podkreślić, że w ramach monografii wskazano na możliwości wyodrębnienia i prowadzenia całościowej polityki regionalnej w zakresie kapitału ludzkiego.

5. Omówienie pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych

Po uzyskaniu stopnia doktora moje zainteresowania naukowo-badawcze w znacznym stopniu dotyczyły **polityki regionalnej** (głównie z perspektywy ekonomicznej). Ponadto realizowałem indywidualne i zespołowe prace naukowe, które były związane z problematyką: polityki ekonomicznej (do 2011 roku), bezpieczeństwa ekonomicznego państwa (od 2008 roku), a także wybranych aspektów kapitału ludzkiego (od 2005 roku), zwłaszcza odnoszących się do ujęcia regionalnego i rynku pracy. W prowadzonych badaniach dotyczących polityki regionalnej i polityki ekonomicznej dużą uwagę zwracałem na ważny kontekst **polityki rozwoju** ze szczególnym uwzględnieniem kapitału ludzkiego jako podstawowego czynnika rozwoju, a także na współczesne uwarunkowania tych polityk. Warto zauważyć, że w ramach niektórych zrealizowanych prac naukowych podejmowałem tematykę odnoszącą się również do wybranych uwarunkowań rozwoju kraju, w tym uwarunkowań rozpatrywanych w układzie regionalnym.

Do moich pozostałych osiągnięć naukowych należy zaliczyć siedem następujących publikacji:

- 1) Ireneusz Jaźwiński, 2011, *The Scope of Functions and Strength of Institutions in Economic Policy of the EU Member States from Central and Eastern Europe. Conception of Analysis*, „Economics” („Ekonomika”) 2011, Vol. 90 (1), Vilnius University Publishing House, Wilno, s. 7-21 (artykuł ujęty w bazie EBSCO).
- 2) Ireneusz Jaźwiński, 2013, *Polish Economic Security*, w: *Poland's Security. Contemporary Domestic and International Issues*, red. S. Wojciechowski, A. Potyrała, Logos Verlag, Berlin, s. 137-163 (książka jest rezultatem projektu „Kluczowe determinanty bezpieczeństwa Polski na początku XXI wieku”; rozdział ujęty w Sowipor).
- 3) Ireneusz Jaźwiński, 2008, *Social Cohesion within the European Union after the Enlargements in 2004 and 2007*, w: *Economic Transformation of Central and Eastern European Countries*, Vilnius University Publishing House, Wilno, s. 162-169.¹
- 4) Ireneusz Jaźwiński, 2014, *Economic Security Policy as a Foundation of State Functioning*, „Przegląd Strategiczny” 2014, nr 7, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Poznań, s. 387-399 (periodyk włączony w 2016 roku do bazy SCOPUS, a w 2015 roku do bazy ERIH Plus; publikacja przygotowana w ramach projektu „Kluczowe determinanty bezpieczeństwa Polski na początku XXI wieku”, ujęta w Central and Eastern European Online Library).
- 5) Ireneusz Jaźwiński, Agnieszka Kiernożycka-Sobejko, 2008, *Coopetition as a Paradigm of Socio-Economic Development in an Integrating Europe*, w: *New Perspectives for Economic Development and Integration. The Experiences of Poland and Ukraine*, red. J. Bednarz, Publishing House of Catholic University of Lublin, Lublin, s. 104-115, szacowany udział 50% (wydawnictwo w ramach projektu finansowanego z Programu Sąsiedztwa Polska – Białoruś – Ukraina Interreg IIIA/Tasic CBC).
- 6) Ireneusz Jaźwiński, 2013, *Regionalny plan działań na rzecz zatrudnienia jako narzędzie polityki rynku pracy*, w: *Co z tą pracą? Pomorze Zachodnie w perspektywie interdyscyplinarnej i międzynarodowej*, red. S. Flejterski, Wydawnictwo Zapol, Szczecin, s. 433-447 (monografia sfinansowana dzięki wsparciu z programu Santander Universidades; praca ujęta w Bibliografii Ekonomicznych i Społecznych Zagadnień Pracy).
- 7) Ireneusz Jaźwiński, 2008, *Kapitał ludzki w Szczecinie – istota oraz aspekty demograficzne i dotyczące migracji*, „Ekonomiczne Problemy Usług” 2008, nr 22, „Ekonomiczne i organizacyjne instrumenty wspierania rozwoju lokalnego i regionalnego”, red. M. Dylewski, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego, s. 252-260 (artykuł ujęty w Bibliografii Ekonomicznych i Społecznych Zagadnień Pracy).

¹ Książka anglojęzyczna zawierająca prace napisane przez Autorów z Litwy, Polski, Ukrainy, Austrii, Czech, Islandii.

W ramach wymienionych siedmiu publikacji naukowych zostały ujęte rozwinięcia niektórych wątków podjętych w monografii wskazanej jako główne osiągnięcie naukowe, omówione w pkt 4 niniejszego Autoreferatu (tych siedem prac dotyczy w znacznym stopniu wybranych determinant polityki regionalnej w zakresie kapitału ludzkiego, w tym determinant o charakterze bliższym i dalszym).

1) The Scope of Functions and Strength of Institutions in Economic Policy of the EU Member States from Central and Eastern Europe. Conception of Analysis

Artykuł dotyczy polityki ekonomicznej, a także uwarunkowań instytucjonalnych polityki regionalnej. Celem artykułu jest przedstawienie koncepcji analizy zakresu funkcji i siły instytucji w polityce ekonomicznej na przykładzie narodowych polityk państw członkowskich Unii Europejskiej z Europy Środkowej i Wschodniej. Zaprezentowano istotę polityki ekonomicznej w ujęciu teoretycznym, w tym jej niektóre przesłanki i funkcje. Wskazano na dwa podstawowe wymiary tej polityki: zakres funkcji i siłę instytucji. Zaproponowano własną koncepcję analizy tych wymiarów z wykorzystaniem wybranych mierników, a także zastosowano tę koncepcję do porównania polityk ekonomicznych rozpatrywanych państw. Podkreślono, że z punktu widzenia systemu polityki ekonomicznej w aspekcie jej dwóch analizowanych wymiarów najkorzystniejsza sytuacja występuje w państwach o silnych instytucjach. Artykuł wskazuje na ważność rozpatrywania polityki ekonomicznej w kontekście dwóch jej wymiarów: zakresu funkcji i siły instytucji, co można również odnosić do oddziaływania na kapitał ludzki w ramach polityki regionalnej.

W kontekście związków tego artykułu z problematyką głównego osiągnięcia naukowego można zauważyć, że: determinantę polityki regionalnej w zakresie kapitału ludzkiego stanowi realizowana polityka ekonomiczna, w tym jej zakres funkcji i siła instytucji; polityka regionalna jest prowadzona w określonych uwarunkowaniach instytucjonalnych; władze publiczne oddziałują na kapitał ludzki w regionach w znacznym stopniu w ramach systemu instytucjonalnego polityki ekonomicznej, charakteryzującego się określonym zakresem funkcji i siłą instytucji.

2) Polish Economic Security

Rozdział dotyczy bezpieczeństwa ekonomicznego państwa. Celem rozdziału jest przedstawienie w ujęciu teoretycznym i praktycznym podstawowych zagadnień polskiego bezpieczeństwa ekonomicznego z uwzględnieniem strategicznych aspektów ekonomicznych bezpieczeństwa Polski na początku XXI wieku. W rozdziale zaprezentowano istotę bezpieczeństwa ekonomicznego. Wskazano na główne wymiary rozpatrywanego bezpieczeństwa. Przedstawiono pojęcie determinant bezpieczeństwa ekonomicznego i ich rodzaje, w tym zaproponowano własną klasyfikację determinant rozpatrywanego bezpieczeństwa. Wyodrębniono politykę bezpieczeństwa ekonomicznego jako formę ingerencji władz publicznych. Zwrócono uwagę na strategiczne aspekty

polskiego bezpieczeństwa makroekonomicznego, w tym podstawowe cele polityki bezpieczeństwa makroekonomicznego i najważniejsze zagrożenia o charakterze makroekonomicznym dla bezpieczeństwa państwa. Przeanalizowano w kontekście bezpieczeństwa ekonomicznego zapisy wybranych opracowań i strategii. Ponadto podkreślono znaczenie procesu ekonomizacji zagrożeń dla ogólnego bezpieczeństwa państwa.

Z punktu widzenia związków tego rozdziału z problematyką głównego osiągnięcia naukowego można zaakcentować, że: ważną determinantą polityki regionalnej w zakresie kapitału ludzkiego jest występujący poziom bezpieczeństwa ekonomicznego; podstawą prowadzenia polityki publicznej wobec układów regionalnych powinno być zapewnienie bezpieczeństwa ekonomicznego, w tym dotyczące kapitału ludzkiego w ujęciu indywidualnym; do ważnych efektów polityki regionalnej w zakresie kapitału ludzkiego można zaliczyć poprawę bezpieczeństwa ekonomicznego.

3) Social Cohesion within the European Union after the Enlargements in 2004 and 2007

Praca dotyczy uwarunkowań polityki regionalnej w zakresie kapitału ludzkiego. Celem pracy jest przedstawienie spójności społecznej w Unii Europejskiej po rozszerzeniach w latach 2004 i 2007 w warunkach zwiększenia się liczby państw członkowskich. Przybliżono wybrane elementy teorii związanej ze spójnością społeczną, wskazując na wieloaspektowość tej problematyki. Podkreślono, że zagadnienia dotyczące spójności społecznej zajmują bardzo ważne miejsce w unijnych traktatach i strategiach. Przedstawiono poziom rozwoju społecznego poszczególnych państw członkowskich UE, a także zróżnicowania dochodowe w tych państwach z wykorzystaniem wybranych mierników. Zwrócono uwagę, że spójność społeczna w UE może być rozpatrywana z uwzględnieniem dwóch wyznaczników: poziomu rozwoju społecznego poszczególnych państw unijnych oraz zróżnicowań dochodowych w tych państwach. Należy zaakcentować, że w ramach pracy zaprezentowano własną koncepcję analizy spójności społecznej. Zaproponowana koncepcja może być również stosowana w prowadzeniu analiz dotyczących innych przekrojów terytorialnych.

Mając na uwadze związki tej pracy z problematyką głównego osiągnięcia naukowego można wskazać, że: determinantą polityki regionalnej w zakresie kapitału ludzkiego jest poziom spójności społecznej; Unia Europejska realizuje politykę spójności, w tym aktywnie oddziałuje na wzmacnianie spójności społecznej z wykorzystaniem systemu funduszy wspólnotowych, co stanowi jeden z podstawowych wyznaczników dla prowadzenia polityki regionalnej wobec kapitału ludzkiego w poszczególnych unijnych państwach członkowskich, również w Polsce; wśród pożądaných efektów polityki regionalnej w dziedzinie kapitału ludzkiego można wymienić wzmacnianie spójności społecznej.

4) *Economic Security Policy as a Foundation of State Functioning*

Artykuł dotyczy bezpieczeństwa ekonomicznego państwa. Celem artykułu jest przedstawienie koncepcji polityki bezpieczeństwa ekonomicznego z uwzględnieniem jej wybranych uwarunkowań teoretycznych oraz praktycznych. Praca zawiera własną koncepcję ujęcia istoty polityki bezpieczeństwa ekonomicznego, a także propozycję jej definicji. Podkreślono wybrane kwestie dotyczące zmiennego zakresu analizowanej polityki. Za dwa kluczowe wyznaczniki polityki bezpieczeństwa ekonomicznego uznano potencjał bezpieczeństwa ekonomicznego oraz zagrożenia bezpieczeństwa ekonomicznego. W ramach rozpatrywanej polityki wyodrębniono jej podstawowe elementy w układzie morfologicznym, w tym narzędzia. Przeanalizowano zapisy wybranych opracowań związanych z polską polityką bezpieczeństwa narodowego w aspekcie polityki bezpieczeństwa ekonomicznego, w tym odnoszące się do kwestii społecznych. Ponadto artykuł wskazuje, że istotną częścią polityki publicznej powinna być polityka bezpieczeństwa ekonomicznego, która oddziałuje na funkcjonowanie i rozwój państw, co można także odnosić do układu regionalnego.

W aspekcie związków tego artykułu z problematyką głównego osiągnięcia naukowego można zaznaczyć, że: determinantę polityki regionalnej w zakresie kapitału ludzkiego stanowi polityka prowadzona w dziedzinie bezpieczeństwa ekonomicznego; podstawą oddziaływania na kapitał ludzki w regionach jest zapewnienie bezpieczeństwa ekonomicznego w państwie i jego poszczególnych regionach; w praktyce polityka bezpieczeństwa ekonomicznego może być realizowana w ramach poszczególnych dziedzin polityki społeczno-ekonomicznej i polityki regionalnej.

5) *Coopetition as a Paradigm of Socio-Economic Development in an Integrating Europe*

Praca dotyczy uwarunkowań polityki regionalnej. W ramach pracy wskazano na koopetycję jako ważny paradygmat rozwoju społeczno-ekonomicznego, w tym w aspekcie międzynarodowej i tran granicznej współpracy regionów. W punkcie pracy zatytułowanym „Theoretical foundations of coopetition” (bazującym na wynikach samodzielnych badań autora niniejszego Autoreferatu) zaprezentowano zagadnienia o charakterze teoretycznym dotyczące koopetycji, w tym przedstawiono jej istotę. Ujęto wymiary, czynniki i uwarunkowania związane z koopetycją. Podkreślono ważność dążenia do zachowania w rozwoju społeczno-ekonomicznym i regionalnym właściwych proporcji między konkurencją a kooperacją. Zaproponowano własną koncepcję klasyfikacji kooperacji z uwagi na przyjęte kryteria i przedstawiono rodzaje kooperacji z wykorzystaniem ujęcia tabelarycznego. Natomiast w kolejnym punkcie pracy zatytułowanym „Coopetition of Western Pomeranian Province and Mecklenburg-Hither Pomerania” (który bazował na badaniach przeprowadzonych przez Agnieszkę Kiernożycką-Sobejkę) zaprezentowano zagadnienia koopetycji dotyczące dwóch regionów: województwa zachodniopomorskiego i Meklemburgii-Pomorza Przedniego z uwzględnieniem niektórych aspektów związanych bezpośrednio lub pośrednio z kapitałem ludzkim.

Z punktu widzenia związków tej pracy z problematyką głównego osiągnięcia naukowego można zaakcentować, że: determinantą polityki regionalnej w zakresie kapitału ludzkiego są zjawiska i procesy związane z kooperacją międzyregionalną i wewnątrzregionalną, obejmujące również kapitał ludzki; racjonalnie realizowana kooperacja jest czynnikiem pozytywnie oddziałującym na regionalny i transgraniczny rozwój społeczno-ekonomiczny, także w aspekcie kapitału ludzkiego.

6) Regionalny plan działań na rzecz zatrudnienia jako narzędzie polityki rynku pracy

Rozdział dotyczy polityki regionalnej w dziedzinie rynku pracy. Celem pracy jest przedstawienie regionalnego planu działań na rzecz zatrudnienia jako narzędzia polityki rynku pracy. Zaprezentowano istotę regionalnej polityki rynku pracy w ujęciu teoretycznym, w tym zaproponowano własną definicję regionalnej polityki rynku pracy i przybliżono niektóre elementy rozpatrywanej polityki, np. narzędzia. Wskazano na ważność uwarunkowań ogólnokrajowych realizacji regionalnych planów działań na rzecz zatrudnienia z uwzględnieniem ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz krajowych planów działań na rzecz zatrudnienia. Przeanalizowano trzy regionalne plany działań na rzecz zatrudnienia w województwie zachodniopomorskim, w tym ich strukturę, cele i priorytetowe działania. Zaakcentowano ważność perspektywy lokalnych rynków pracy. Ponadto podkreślono znaczenie podmiotów samorządowych w prowadzeniu regionalnej polityki rynku pracy, szczególnie władz samorządowych poszczególnych województw.

W kontekście związków tego artykułu z problematyką głównego osiągnięcia naukowego można stwierdzić, że: przejawem polityki regionalnej w zakresie kapitału ludzkiego jest realizowanie regionalnej polityki rynku pracy; ważną rolę w procesach rozwoju polskich regionów w aspekcie kapitału ludzkiego należy przypisać polityce rynku pracy; do wyzwań rozwojowych w Polsce zalicza się poprawę wykorzystania kapitału ludzkiego na regionalnych rynkach pracy.

7) Kapitał ludzki w Szczecinie – istota oraz aspekty demograficzne i dotyczące migracji

Artykuł dotyczy kapitału ludzkiego i uwarunkowań polityki regionalnej. Celem pracy jest przedstawienie kapitału ludzkiego w Szczecinie w odniesieniu do istoty tego kapitału oraz aspektów demograficznych i dotyczących migracji. W ramach opracowania zaprezentowano wybrane zagadnienia odnoszące się do kapitału ludzkiego w podregionie na przykładzie Szczecina. Przybliżono istotę kapitału ludzkiego w kontekście jego pojęcia, znaczenia i pomiaru. Przeanalizowano wybrane aspekty demograficzne i dotyczące migracji. Zwrócono uwagę na proces zmniejszania się liczby ludności miasta i jego niektóre następstwa. Wskazano na główne korzyści i niekorzyści związane z zagranicznymi migracjami zarobkowymi. Sformułowano również podstawowe wnioski i zalecenia związane z tematyką pracy. W artykule zaakcentowano, że rozwój Szczecina w znacznym stopniu zależy od kapitału ludzkiego.

Mając na względzie związku tego artykułu z problematyką głównego osiągnięcia naukowego można podkreślić, że: przejaw kształtowania kapitału ludzkiego w ujęciu terytorialnym stanowi oddziaływanie na kapitał ludzki przez władze publiczne w poszczególnych regionach i podregionach; jednym z polskich podregionów jest miasto Szczecin, którego rozwój determinują również czynniki o charakterze demograficznym.

Oprócz mojego głównego osiągnięcia naukowego omówionego w pkt 4 niniejszego Autoreferatu oraz siedmiu publikacji naukowych omówionych jako pozostałe osiągnięcia naukowe w pkt 5 niniejszego Autoreferatu, **jestem również autorem lub współautorem innych 84 opublikowanych prac²**, w tym prac zwartych. Jednocześnie jestem współredaktorem 9 publikacji naukowych (2 prac zwartych oraz 7 tomów czasopisma naukowego Uniwersytetu Szczecińskiego „Europa Regionum”). Wśród wszystkich moich publikacji na dużą uwagę zasługuje 16 prac obcojęzycznych: 15 prac anglojęzycznych (artykułów, rozdziałów, referatów i abstraktów), opublikowanych w wydawnictwach polskich i zagranicznych (w Niemczech, Czechach, Słowacji, Litwie, Łotwie i Luksemburgu), a także jedna praca naukowa w języku ukraińskim. Ponadto jestem autorem lub współautorem 7 opracowań wykonanych na zlecenie administracji publicznej i podmiotów gospodarczych oraz współautorem innych 8 opracowań będących dokumentacjami prac badawczych wykonanych w ramach badań statutowych³.

Publikacja naukowa napisana przeze mnie (*Income Disparities and Poverty in the European Union Member States, 2010*) została ujęta w Web o Science Core Collection – międzynarodowej bazie prowadzonej przez Thomson Reuters z Filadelfii w Stanach Zjednoczonych. Jednocześnie inne 3 moje publikacje naukowe są ujęte w międzynarodowej bazie EBSCO z siedzibą w Stanach Zjednoczonych (w tym artykuł omówiony wśród pozostałych osiągnięć naukowych: *The Scope of Functions and Strenght of Institutions in Economic Policy of the EU Member States from Central and Eastern Europe. Conception of Analysis*, 2011). Ponadto publikacje naukowe, których jestem autorem lub współautorem są uwzględniane w innych bazach, np. 6 moich artykułów zostało ujętych w Central and Eastern European Online Library z siedzibą w Niemczech (w tym artykuł omówiony wśród pozostałych osiągnięć naukowych: *Economic Security Policy as a Foundation of State Functioning*, 2014), a 9 prac naukowych uwzględniono w ogólnopolskiej Bibliografii Ekonomicznych i Społecznych Zagadnień Pracy (w tym dwie prace omówione wśród pozostałych osiągnięć naukowych: *Regionalny plan działań na*

² Spis publikacji zawarto w załączonym „Wykazie opublikowanych prac naukowych lub twórczych prac zawodowych oraz informacji o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki”, części I, II A, II B.

³ Spis 15 opracowań zbiorowych, dokumentacji prac badawczych i ekspertyz zawarto w załączonym „Wykazie opublikowanych prac naukowych lub twórczych prac zawodowych oraz informacji o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki”, części II C, III M.

rzecz zatrudnienia jako narzędzie polityki rynku pracy, 2013 oraz Kapitał ludzki w Szczecinie – istota oraz aspekty demograficzne i dotyczące migracji, 2008)⁴.

Należy również podkreślić, że jestem autorem lub współautorem 43 prac opublikowanych w czasopismach, zeszytach i pracach naukowych, w tym w znajdujących się na listach Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, np. w litewskim czasopiśmie „Economics” (Vilnius University, Wilno) oraz w polskich: „Acta Universitatis Lodzensis. Folia Oeconomica” (Uniwersytet Łódzki), „Nierówności Społeczne a Wzrost Gospodarczy” (Uniwersytet Rzeszowski), „Polityka Gospodarcza” (Szkoła Główna Handlowa w Warszawie), „Prace Naukowe Akademii Ekonomicznej w Katowicach”, „Prace Naukowe Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu”, „Przegląd Strategiczny” (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu), „Samorząd Terytorialny” (Wolters Kluwer Polska w Warszawie), „Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu”, „Ekonomiczne Problemy Usług” (Uniwersytet Szczeciński), „Folia Oeconomica Stetinensia” (Uniwersytet Szczeciński). Jednocześnie jestem autorem lub współautorem 9 rozdziałów i podrozdziałów w pracach zwartych opublikowanych przez ogólnopolskie wydawnictwa, takie jak: Wydawnictwo Naukowe PWN, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Wydawnictwo Difin, CeDeWu Wydawnictwa Fachowe, Wydawnictwo Dom Organizatora, a także jestem autorem rozdziałów i podrozdziałów opublikowanych w kilku innych wydawnictwach, np. w Wydawnictwie Wydziału Zarządzania Uniwersytetu Warszawskiego czy Fundacji Rozwoju Uniwersytetu Gdańskiego.

Publikacje, których jestem autorem lub współautorem są cytowane w literaturze przez innych Autorów. Odnotowałem 195 cytowań moich publikacji⁵ (bez samocytowań, itp.⁶). Uwzględniając te odnotowane cytowania (bez samocytowań, itp.) mój Indeks Hirscha wynosi 8. Natomiast baza Harzing's Publish or Perish odnotowuje 108 cytowań moich publikacji (autor: "Jazwinski I" or "Jazwinski L", nazwisko wpisane bez użycia polskich znaków diakrytycznych), a obliczony w tej bazie Indeks Hirscha wynosi 6. Wśród odnotowanych w literaturze cytowań zwracają uwagę cytowania w: artykułach opublikowanych w wysokopunktowanych polskich czasopismach (np. „Przedsiębiorczość i Zarządzanie” – 14 pkt wg listy MNiSW; „Ekonomia i Środowisko” – 12 pkt wg listy MNiSW), habilitacyjnych monografiach awansowych (np. *Spójność*

⁴ Informacje związane z zamieszczeniem (ujęciem) publikacji w niektórych bazach uwzględniono w ramach spisu publikacji zawartego w załączonym „Wykazie opublikowanych prac naukowych lub twórczych prac zawodowych oraz informacji o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki”, części II A, II B.

⁵ Spis dotyczący odnotowanych cytowań zawarto w załączonym „Wykazie opublikowanych prac naukowych lub twórczych prac zawodowych oraz informacji o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki”, część II E.

⁶ Bez samocytowań własnych prac, a także bez kolejnych cytowań w ramach danej pracy cytującej, bez cytowań prac zredagowanych i bez ogólnych cytowań całych książek wieloautorских zawierających własny rozdział.

ekonomiczno-społeczna i konkurencyjność regionów w polityce Unii Europejskiej; Zrównoważony rozwój w Polsce na tle krajów Unii Europejskiej), monografiach opublikowanych przez ogólnopolskie wydawnictwa (np. *Konkurencyjność regionalna. Koncepcje-strategie-przykłady; Lokalizacyjne uwarunkowania bezpieczeństwa ekonomicznego przedsiębiorstw*), artykułach ujętych w międzynarodowej bazie EBSCO (np. *Social Capital and Development of an Enterprise*), a także ponad 20 cytowań w pracach opublikowanych za granicą, w tym w Chinach, Czechach, Niemczech, Litwie, Słowenii, Ukrainie, Włoszech, np. w czasopismach: chińskim „International Studies” 2016/4 (China Institute of International Studies, World Affairs Press, Pekin), niemieckim „Raumforsch Raumordn” 2016 (Springer-Verlag, Berlin-Heidelberg) czy litewskim „Economics” 2013, Vol. 92 (Vilnius University, Wilno, czasopismo 10 pkt wg listy MNiSW).

Brałem aktywny udział w krajowych i międzynarodowych projektach badawczych oraz kierowałem projektami badawczymi⁷, w tym kierowałem projektem badawczym (grantem) Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego/Narodowego Centrum Nauki. Warto wskazać, że w Uniwersytecie Szczecińskim na Wydziale Zarządzania i Ekonomiki Usług brałem udział w 21 projektach naukowych finansowanych z dotacji ministerialnej (przede wszystkim z dotacji na działalność statutową czy dotację podmiotową w części dotyczącej potencjału badawczego). Po uzyskaniu stopnia doktora brałem udział w 17 tego typu projektach, w tym w 6 jako kierownik, np. w 2016 roku byłem kierownikiem projektu „Cele i efekty polityki regionalnej w zakresie kapitału ludzkiego”.

Istotne z punktu widzenia rozwoju naukowego było uzyskanie przeze mnie w ramach 37 konkursu ministerialnego w 2009 roku projektu badawczego (grantu) Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego/Narodowego Centrum Nauki „Kapitał ludzki w polityce społeczno-gospodarczej na przykładzie województw w Polsce”, który zrealizowałem w latach 2009-2012 jako kierownik i główny wykonawca (po podpisaniu umowy z Ministerstwem Nauki i Szkolnictwa Wyższego). Ważnym wynikiem realizacji tego projektu było opracowanie prac naukowych, w tym artykułów i referatów. W 2013 roku w ramach oceny raportu końcowego z wykonania projektu badawczego – kwestionariusza indywidualnej oceny raportu końcowego przyznano temu projektowi 80% możliwych punktów oraz stwierdzono, że „projekt ma walory metodologiczno-poznawcze”.

W latach 2014-2015 kierowałem zespołem, który na zlecenie Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podlaskiego w Białymstoku opracował koncepcję badania ewaluacyjnego regionalnego programu operacyjnego w aspekcie stosowania zasady równości szans. Projekt ten był finansowany z Europejskiego Funduszu Rozwoju

⁷ Informacje związane z udziałem w projektach zawarto w załączonym „Wykazie opublikowanych prac naukowych lub twórczych prac zawodowych oraz informacji o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki”, część II G.

Regionalnego Unii Europejskiej w ramach „Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podlaskiego”. Głównym efektem tego przedsięwzięcia jest opracowanie naukowo-badawcze (obejmujące 80 stron), którego jestem współautorem (szacowany udział 50%). Projekt uwzględniał aspekty metodologiczne i wdrożeniowe.

W 2010 roku podjąłem współpracę z Instytutem Zachodnim w Poznaniu, jednostką naukowo-badawczą podległą Ministerstwu Spraw Zagranicznych RP (obecnie nadzór nad Instytutem sprawuje Prezes Rady Ministrów). W ramach tej współpracy byłem członkiem zespołu realizującego w latach 2011-2014 projekt badawczy (grant) Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego/Narodowego Centrum Nauki „Kluczowe determinanty bezpieczeństwa Polski na początku XXI wieku”. W skład tego zespołu wchodził przedstawiciel Instytutu Zachodniego i trzech polskich uczelni akademickich, w tym czterech pracownicy Uniwersytetu Szczecińskiego. Ważnym efektem tej współpracy są moje prace naukowe dotyczące bezpieczeństwa ekonomicznego Polski opublikowane w językach polskim i angielskim w różnych wydawnictwach (w Warszawie, Poznaniu i Berlinie).

W 2007 roku brałem aktywny udział w międzynarodowym projekcie „Współpraca Uniwersytetów Wspierająca Rozwój Regionów – Lubelskiego i Lwowskiego”, zrealizowanym przez Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II w Lublinie oraz Narodowy Uniwersytet im. Iwana Franki ze Lwowa na Ukrainie, który to projekt był współfinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego Unii Europejskiej w ramach Programu Sąsiedztwa Polska – Białoruś – Ukraina Interreg IIIA/Tasie CBC. W przedsięwzięciach związanych z tym projektem uczestniczyli naukowcy z trzech państw. Jednym z efektów mojego udziału w tym projekcie są prace naukowe opublikowane w językach angielskim i ukraińskim, uwzględniające założenia przyjęte w ramach tego projektu.

W latach 2007-2008 brałem udział w projekcie „Innowacyjność i współpraca siłą gospodarki morskiej regionu InMor” realizowanym przez konsorcjum: Stocznia Szczecińska Nowa Sp. z o.o., Szczecińska Stocznia Remontowa „Gryfia” SA, Zarząd Morskich Portów Szczecin i Świnoujście SA, Politechnika Szczecińska, Akademia Morska w Szczecinie, Uniwersytet Szczeciński oraz współfinansowanym ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Unii Europejskiej i budżetu państwa polskiego. Projekt ten służył podniesieniu konkurencyjności województwa zachodniopomorskiego. W związku z tym przedsięwzięciem współpracowałem z przedstawicielami podmiotów biorących udział w konsorcjum. Byłem członkiem jednej z grup roboczych, która między innymi wypracowywała założenia dotyczące dalszych działań, a także brałem udział w wykonaniu opracowań na zamówienie. Projekt uwzględniał aspekty naukowe i wdrożeniowe.

Brałem też udział w innych przedsięwzięciach naukowych i badawczych we współpracy z pracownikami różnych jednostek. Po uzyskaniu stopnia doktora jestem jednym z autorów 35 publikacji współautorskich (przede wszystkim artykułów i rozdziałów), które zostały opracowane w ramach współpracy naukowej obejmującej 27 różnych Autorów (w tym 4 samodzielnych pracowników nauki) afiliowanych w 7

jednostkach (w tym wydziałach). Byłem inicjatorem i głównym twórcą koncepcji niektórych z tych prac. Należy podkreślić, że wśród wszystkich moich współautorskich publikacji najliczniejszą grupę stanowi 21 prac powstałych w wyniku współpracy naukowej z 11 pracownikami Wydziału Zarządzania i Ekonomiki Usług Uniwersytetu Szczecińskiego.

W latach 2009-2015 aktywnie współpracowałem z kilkoma pracownikami naukowymi Wydziału Ekonomicznego Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. Współpraca ta dotyczyła między innymi konferencji naukowych, mojego udziału w przeprowadzeniu ogólnopolskiego badania ankietowego wśród pracowników urzędów gmin, a także opracowania kilku publikacji z moim udziałem, w tym artykułu opublikowanego w 2012 roku w czasopiśmie „Samorząd Terytorialny”, którego współautorem był Pan Dr Maciej Nowak. Ważna dla mojego rozwoju była również realizowana w latach 2014-2015 współpraca naukowa z Panią Dr Aranką Ignasiak-Szulc z Wydziału Nauk Ekonomicznych i Zarządzania Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Podstawowym efektem tej współpracy są dwie wspólne publikacje naukowe dotyczące polityki regionalnej w Polsce, w tym artykuł opublikowany w 2015 roku w „Pracach Naukowych Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu” – numerze zatytułowanym „Unia Europejska w 10 lat po największym rozszerzeniu” (czasopismo 10 pkt wg listy MNiSW).

Ponadto brałem aktywny udział w innych krajowych i międzynarodowych projektach badawczych i przedsięwzięciach o charakterze badawczym, w tym w ramach Wydziału Zarządzania i Ekonomiki Usług Uniwersytetu Szczecińskiego oraz Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego, Oddziału Wojewódzkiego w Szczecinie, również w projektach o charakterze foresightowym czy ankietowym. Dla przykładu można podać, że w latach 2006-2007 w ramach Wydziału Zarządzania i Ekonomiki Usług Uniwersytetu Szczecińskiego uczestniczyłem w przedsięwzięciu, którego efektem była opublikowana przez Wydawnictwo Naukowe PWN w Warszawie książka *Przedsiębiorstwo usługowe. Ekonomia*, zawierająca mój autorski podrozdział będący pracą naukową, a w czerwcu 2016 roku wziąłem udział w badaniu zapotrzebowania na informację wśród odbiorców wyników Bilansu Kapitału Ludzkiego, realizowanego przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości.

Uzyskiwałem nagrody i wyróżnienia za swoją działalność, w tym za działalność naukową. W 2004 roku zostałem zaproszony do udziału w pracach nad książką „Rozmowy z młodymi polskimi ekonomistami” pod patronatem Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego w Warszawie. W 2005 roku wyróżniono mnie Srebrną Odznaką Honorową Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego w uznaniu zasług na rzecz rozwoju i realizacji celów tego towarzystwa. W 2010 roku otrzymałem Nagrodę Dziekana Wydziału Zarządzania i Ekonomiki Usług Uniwersytetu Szczecińskiego za osiągnięcia naukowe w roku akademickim 2009/2010. W 2013 roku postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zostałem odznaczony Medalem Brązowym za Długoletnią Służbę. Ponadto uzyskiwałem inne nagrody i wyróżnienia, np. w 2016 roku odebrałem w ramach

oficjalnego pisma Podziękowanie z Wydziału Zarządzania i Ekonomiki Usług Uniwersytetu Szczecińskiego za aktywne uczestnictwo w Wydziałowym Zespole ds. Jakości i Programów Kształcenia⁸.

Brałem udział w krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych oraz wygłaszałem referaty na krajowych i międzynarodowych konferencjach tematycznych. Ogólnie brałem udział w ok. 75 konferencjach (głównie w Polsce, a także w Niemczech, Czechach, Łotwie, Litwie i Słowacji)⁹. Warto zaakcentować, że we wrześniu 2011 roku w Warszawie uczestniczyłem w międzynarodowej konferencji „Territorial Dimension of the European Social Fund” („Wymiar terytorialny Europejskiego Funduszu Społecznego”), zorganizowanej w związku z Prezydencją Polski w Radzie Unii Europejskiej (konferencja ta miała charakter zamknięty). Po uzyskaniu stopnia doktora w latach 2004-2016 byłem autorem lub współautorem 30 referatów¹⁰, zaprezentowanych w ramach krajowych i międzynarodowych konferencji naukowych oraz jednego spotkania o charakterze naukowym, głównie w Polsce podczas konferencji organizowanych lub współorganizowanych przez kilkanaście uczelni, w tym Szkołę Główną Handlową w Warszawie, Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu, Uniwersytet Jagielloński w Krakowie, Uniwersytet Łódzki, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, Uniwersytet Warszawski, Akademię Obrony Narodowej w Warszawie, Uniwersytet Szczeciński, a także w trzech innych państwach, np. we wrześniu 2008 roku w Wilnie na Litwie samodzielnie wygłosiłem referat w języku angielskim na międzynarodowej konferencji naukowej „Economic Transformation of Central and Eastern European Countries”, której głównym organizatorem był Vilnius University, Faculty of Economics). Ponadto przewodniczyłem części obrad (w tym jako moderator) podczas 3 konferencji i innego spotkania, w tym w listopadzie 2007 roku przewodniczyłem części obrad konferencji międzynarodowej odbywającej się w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim w Lublinie.

Brałem udział w komitetach organizacyjnych konferencji naukowych. Byłem członkiem komitetów w ramach konferencji naukowych i innych spotkań, również zagranicą. Jednocześnie uczestniczyłem w pracach organizacyjnych i innych dotyczących konferencji. Warto zwrócić uwagę na wybrane przejawy tej aktywności. W 2004 roku byłem sekretarzem komitetu organizacyjnego konferencji „Rola kooperacji w rozwoju społeczno-gospodarczym” zorganizowanej przez Polskie Towarzystwo Ekonomiczne,

⁸ Pozostałe informacje dotyczące uzyskanych nagród i wyróżnień zawarto w załączonym „Wykazie opublikowanych prac naukowych lub twórczych prac zawodowych oraz informacji o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki”, część III D.

⁹ Informacje odnoszące się do udziału w konferencjach zawarto w załączonym „Wykazie opublikowanych prac naukowych lub twórczych prac zawodowych oraz informacji o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki”, części II I, III B, III C.

¹⁰ Spis referatów zawarto w załączonym „Wykazie opublikowanych prac naukowych lub twórczych prac zawodowych oraz informacji o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki”, część II I.

Oddział Wojewódzki w Szczecinie. W latach 2006-2007 uczestniczyłem w pracach organizacyjnych na Wydziale Zarządzania i Ekonomiki Usług Uniwersytetu Szczecińskiego dotyczących jubileuszu naukowego. W 2013 roku byłem członkiem komitetu organizacyjnego konferencji naukowej „Nauka – edukacja – rynek pracy w perspektywie europejskich doświadczeń” współorganizowanej przez Uniwersytet Szczeciński, Politechnikę Koszalińską oraz Wyższą Szkołę Integracji Europejskiej w Szczecinie. Ponadto w latach 2014-2016 zrecenzowałem 8 referatów anglojęzycznych zgłoszonych na trzy międzynarodowe konferencje naukowe, które odbyły się we Francji i Malezji¹¹.

Brałem udział w komitetach redakcyjnych i pracach redakcyjnych czasopism.

W latach 2003-2016 wykonywałem obowiązki sekretarza komitetu redakcyjnego czasopisma naukowego „Europa Regionum” (Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego), w którym publikowali Autorzy afiliowani w Polsce, a także w innych 8 państwach. We wskazanym okresie brałem udział w pracach redakcyjnych dotyczących 17 tomów tego czasopisma (w tym po uzyskaniu stopnia doktora pełniłem funkcje: współredaktora naukowego jako sekretarz 7 tomów, jedyne go redaktora tematycznego 3 tomów, sekretarza redakcji 6 tomów), współpracowałem z Autorami polskimi i afiliowanymi zagranicą (w tym w Czechach, Meksyku, Niemczech, Rosji, Szwajcarii, Ukrainie), trzykrotnie jako przedstawiciel redakcji opracowywałem i składałem ankietę czasopisma w systemie Polskiej Bibliografii Naukowej dla celów ewaluacji prowadzonej przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, uczestniczyłem w spotkaniach redaktorów czasopism i zeszytów naukowych Uniwersytetu Szczecińskiego. W latach 2006-2009 wykonywałem również obowiązki sekretarza redakcji 2 numerów tematycznych periodyku naukowego „Ekonomiczne Problemy Usług” (Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego), w tym pełniłem funkcję jedyne go sekretarza redakcji tomu „Wielkie miasta, aglomeracje, metropolie” dotowanego przez Gminę Miasto Szczecin i Północną Izbę Gospodarczą. Od 2014 roku jestem ujęty jako Associate Editor w Editorial Board rumuńskiego czasopisma naukowego „Annales Universitatis Apulensis Series Oeconomica” (“1 Decembrie 1918” University of Alba Iulia, Alba Iulia), w którym publikowali także Autorzy zagraniczni. Ponadto współpracowałem z redakcjami innych periodyków naukowych¹².

¹¹ Pozostałe informacje dotyczące udziału w komitetach oraz pracach organizacyjnych i innych związanych z konferencjami zawarto w załączonym „Wykazie opublikowanych prac naukowych lub twórczych prac zawodowych oraz informacji o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki”, część III C.

¹² Pozostałe informacje odnoszące się do udziału w komitetach redakcyjnych i pracach redakcyjnych czasopism zawarto w załączonym „Wykazie opublikowanych prac naukowych lub twórczych prac zawodowych oraz informacji o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki”, część III G.

Jestem członkiem organizacji i towarzystw naukowych. W 2001 roku zostałem członkiem Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego i współpracownikiem Oddziału Wojewódzkiego PTE w Szczecinie. Brałem aktywny udział w realizacji wielu projektów i przedsięwzięć tego oddziału, np. edukacyjnych i wydawniczych. W latach 2002-2003 reprezentowałem oddział szczeciński na spotkaniach w Warszawie dotyczących ogólnokrajowej Komisji Młodych Ekonomistów. W kadencji 2010-2015 byłem członkiem Komisji Rewizyjnej Oddziału Wojewódzkiego PTE w Szczecinie. W 2010 roku zostałem przyjęty w poczet członków Polskiego Towarzystwa Polityki Społecznej. Od 2011 roku jestem zaliczany do grupy ekspertów PTPS, a w 2012 roku brałem udział w Zjeździe Krajowym PTPS w Warszawie. W 2010 roku zostałem również członkiem Polskiego Towarzystwa Studiów Międzynarodowych i w kadencji 2010-2013 pełniłem funkcję członka Komisji Rewizyjnej Oddziału PTSM w Poznaniu (nie utworzono odrębnego oddziału towarzystwa z siedzibą w województwie zachodniopomorskim). W 2013 roku potwierdzono moje członkostwo w World Economics Association z siedzibą w Wielkiej Brytanii¹³.

Recenzowałem publikacje w czasopismach krajowych i międzynarodowych, zwłaszcza w następujących czasopismach naukowych: „Acta Scientiarum Polonorum. Oeconomia” (Wydawnictwo Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie), „Bezpieczeństwo Narodowe” (Biuro Bezpieczeństwa Narodowego w Warszawie), „International Journal of Economics and Finance” (Canadian Center of Science and Education w Toronto), „Przegląd Strategiczny” (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu), a ostatnio także w „Europa Regionum” (Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego). Ponadto zrecenzowałem pojedyncze artykuły dla kilku innych czasopism naukowych: periodyków międzynarodowych z kilku państw (Litwy, Łotwy, Malezji, Rumunii i Turcji) oraz Zeszytów Naukowych Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego w Zielonej Górze. Ogólna liczba manuskryptów publikacji zrecenzowanych przeze mnie dla czasopism w latach 2011-2017 wynosi 60, w tym recenzowałem manuskrypty napisane w języku angielskim. Byłem również recenzentem wydawniczym podrozdziałów (manuskryptów publikacji) w książce opublikowanej w związku z działalnością koła naukowego¹⁴.

Posiadam osiągnięcia dydaktyczne i różnicowane doświadczenia dydaktyczne na poziomie wyższym. W latach 2001-2017 w ramach indywidualnego przydziału w

¹³ Pozostałe informacje związane z członkostwem w organizacjach i towarzystwach naukowych zawarto w załączonym „Wykazie opublikowanych prac naukowych lub twórczych prac zawodowych oraz informacji o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki”, część III H.

¹⁴ Pozostałe informacje dotyczące recenzowania publikacji w czasopismach krajowych i międzynarodowych zawarto w załączonym „Wykazie opublikowanych prac naukowych lub twórczych prac zawodowych oraz informacji o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki”, część III P.

Uniwersytecie Szczecińskim prowadziłem zajęcia dydaktyczne z kilkunastu przedmiotów, w tym wykłady, ćwiczenia i seminaria¹⁵. Po uzyskaniu stopnia doktora zrealizowałem w Uniwersytecie Szczecińskim zajęcia dydaktyczne w łącznym wymiarze ok. 4 tysięcy godzin (na studiach magisterskich i licencjackich), w tym na Wydziale Zarządzania i Ekonomiki Usług wykłady z 12 przedmiotów (przede wszystkim z różnych przedmiotów ekonomicznych). Od 2001 roku prowadzę zajęcia dydaktyczne na macierzystym wydziale. Jednocześnie w latach 2004-2006, 2008-2009 i 2014-2017 przydzielano mi zajęcia z pojedynczych przedmiotów na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Szczecińskiego. Ponadto prowadziłem zajęcia dydaktyczne w czterech innych szkołach wyższych, po uzyskaniu stopnia doktora w łącznym wymiarze ok. 550 godzin, w tym w latach 2004-2006 i 2008-2010 wykłady w Wyższej Szkole Zawodowej „Oeconomicus” Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego w Szczecinie z kilku przedmiotów, np. z „Polityki regionalnej” i „Gospodarki regionalnej”.

Byłem promotorem 49 prac dyplomowych (31 prac magisterskich i 18 prac licencjackich) obronionych na Wydziale Zarządzania i Ekonomiki Usług Uniwersytetu Szczecińskiego. Zrecenzowałem ok. 300 prac magisterskich i licencjackich, obronionych głównie na Wydziale Zarządzania i Ekonomiki Usług Uniwersytetu Szczecińskiego (w ramach seminariów prowadzonych przez 4 promotorów), a także w Wyższej Szkole Zawodowej „Oeconomicus” Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego w Szczecinie (w ramach seminariów prowadzonych przez 3 innych promotorów). W tych dwóch jednostkach byłem członkiem komisji egzaminu dyplomowego dla ok. 375 Dyplomantów. Ponadto w Uniwersytecie Szczecińskim byłem egzaminatorem dla ponad tysiąca Studentów w związku z prowadzonymi wykładami z kilku przedmiotów, a także przeprowadziłem zajęcia dydaktyczne, w których uczestniczyło kilka tysięcy Studentów. Należy podkreślić, że realizowałem zajęcia na studiach podyplomowych, np. na uznawanych za prestiżowe studiach „Mechanizmy funkcjonowania strefy euro” w ramach ich edycji współorganizowanej w Szczecinie przez Uniwersytet Szczeciński oraz Narodowy Bank Polski.

Prowadziłem zajęcia dydaktyczne w języku angielskim. W latach 2006-2015 w Uniwersytecie Szczecińskim realizowałem zajęcia dydaktyczne w języku angielskim w formie tutoringu dla Studentów łącznie z 10 państw (zwłaszcza z Bułgarii, Hiszpanii, Niemiec, Portugalii i Turcji) w ramach programów unijnych Erasmus oraz Erasmus+, głównie z przedmiotu „Social and Economic Policy”. Ponadto w Uniwersytecie Szczecińskim prowadziłem zajęcia w języku angielskim dla kilku Studentów zagranicznych w ramach formy mobilności „Free Mover”. Warto też wskazać, że na Wydziale Zarządzania i Ekonomiki Usług Uniwersytetu Szczecińskiego w 2015 roku przeprowadziłem wykłady z fakultetu „Bezpieczeństwo społeczno-ekonomiczne Polski”, opartego na autorskim programie i własnych publikacjach (na przedmiot ten zostało

¹⁵ Spis prowadzonych przedmiotów dydaktycznych zawarto w załączonym „Wykazie opublikowanych prac naukowych lub twórczych prac zawodowych oraz informacji o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki”, część III I.

zapisanych ok. 60 Studentów), a w latach 2015-2016 prowadziłem wykłady z przydzielonego mi fakultetu „Ekonomia zrównoważonego rozwoju”. Posiadam doświadczenia związane z opracowywaniem sylabusów (kart przedmiotów), przede wszystkim w Uniwersytecie Szczecińskim, w tym dla nowych przedmiotów i przedmiotów anglojęzycznych.

Przy prowadzeniu zajęć dydaktycznych w ramach różnych przedmiotów uwzględniałem własne publikacje i opracowane pomoce dydaktyczne. Jestem też autorem lub współautorem publikacji wykorzystywanych przez innych prowadzących zajęcia dydaktyczne, w tym w innych jednostkach (wydziałach), np. mająca kilka wydań i dodruków w ramach ogólnopolskiego wydawnictwa CeDeWu książka *Gospodarka a środowisko i ekologia* (zawierająca rozdziały: I. Jaźwiński, *Podstawy polityki ekologicznej* oraz I. Jaźwiński – współautor, *Następstwa integracji Polski z Unią Europejską w dziedzinie ochrony środowiska*) była wymieniona jako pozycja literatury w sylabusach (kartach) ponad 100 przedmiotów w kilkudziesięciu polskich szkołach wyższych. Trzeba podać, że byłem zaliczany do minimum kadrowego na kierunku „Ekonomia” na Wydziale Zarządzania i Ekonomiki Usług Uniwersytetu Szczecińskiego oraz w Wyższej Szkole Zawodowej „Oeconomicus” Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego w Szczecinie. **Realizowałem również działania służące popularyzacji nauki**, np. trzykrotnie udzielałem wypowiedzi dla mediów (radio i telewizji) nt. naukowe i ekonomiczne, a także jestem autorem dwóch prac opublikowanych w magazynie gospodarczym „Regional Business”¹⁶.

Sprawowałem opiekę naukową nad Studentami. W latach 2007-2009 i 2011-2015 na Wydziale Zarządzania i Ekonomiki Usług Uniwersytetu Szczecińskiego byłem prowadzącym seminaria magisterskie i licencjackie, do których przypisano 90 Dyplomantów (w ramach seminarium magisterskiego 43 Dyplomantów i w ramach seminarium licencjackiego 47 Dyplomantów). Udzielałem także konsultacji naukowych innym Dyplomantom, w tym Magistrantom. W latach 2014-2016 dwukrotnie pełniłem funkcję opiekuna 1 roku I stopnia na wszystkich pięciu kierunkach realizowanych na Wydziale Zarządzania i Ekonomiki Usług Uniwersytetu Szczecińskiego (równocześnie na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych), w tym również dwa razy na kierunku „Ekonomia”. Współpracowałem z Kołem Naukowym Finansistów „Euroeconomicus” na Wydziale Zarządzania i Ekonomiki Usług Uniwersytetu Szczecińskiego oraz Europejskim Stowarzyszeniem Studentów Prawa ELSA Szczecin. **Podjęmowałem współpracę**

¹⁶ Pozostałe informacje dotyczące osiągnięć dydaktycznych i w zakresie popularyzacji nauki oraz doświadczeń dydaktycznych zawarto w załączonym „Wykazie opublikowanych prac naukowych lub twórczych prac zawodowych oraz informacji o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki”, część III I.

dotyczącą prac doktorskich, np. biorąc aktywny udział w zebraniach naukowych i udzielając konsultacji naukowych¹⁷.

Brałem udział w zespołach eksperckich, a także w zespołach konkursowych.

Warto wskazać na najważniejsze przykłady udziału w tego typu zespołach, w tym w ramach zaproszeń. W latach 2008-2016 byłem ekspertem w ramach bazy ekspertów Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego w wyniku decyzji Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego w Szczecinie. W latach 2009-2013 pełniłem funkcję eksperta w ramach bazy ekspertów Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Pomorskiego na mocy uchwały Zarządu Województwa Pomorskiego w Gdańsku (w tym w grupie ekspertów finansowo-ekonomicznych). W 2012 roku byłem członkiem panelu ekspertów zrealizowanego badania „Diagnoza społeczna województwa zachodniopomorskiego” zleconego przez Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego w Szczecinie. W 2010 roku Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego powołał mnie na jednego z ekspertów Panelu Tematycznego w obszarze rynek pracy w ramach projektu systemowego „Tworzenie, rozwój i aktualizacja Regionalnej Strategii Innowacyjności Województwa Zachodniopomorskiego”. W 2009 roku rozpocząłem współpracę w ramach zespołu wykonującego projekt „Aktualizacja Strategii Rozwoju Szczecina” zlecony przez Urząd Miasta Szczecin. Ponadto brałem udział w międzynarodowych zespołach konkursowych powołanych w związku z przedsięwzięciami naukowymi realizowanymi w ramach dwóch uniwersytetów z Malezji i Rosji¹⁸.

Recenzowałem projekty krajowe i międzynarodowe. Dokonałem między innymi oceny: 14 projektów kluczowych w ramach „Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego” na zlecenie Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego w Szczecinie oraz 5 projektów w ramach „Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej” na zlecenie Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości w Warszawie, agencji rządowej podległej Ministerstwu Gospodarki RP. Ponadto oceniłem 2 projekty w ramach międzynarodowego przedsięwzięcia „Creation of International Laboratory”. Ogólna liczba projektów

¹⁷ Pozostałe informacje odnoszące się do sprawowania opieki naukowej nad Studentami oraz współpracy związanej z pracami doktorskimi zawarto w załączonym „Wykazie opublikowanych prac naukowych lub twórczych prac zawodowych oraz informacji o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki”, części III J, III K.

¹⁸ Pozostałe informacje związane z udziałem w zespołach eksperckich i/lub konkursowych zawarto w załączonym „Wykazie opublikowanych prac naukowych lub twórczych prac zawodowych oraz informacji o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki”, części III N.

zrecenzowanych przeze mnie w latach 2009-2014 wynosi 21, w tym zrecenzowałem 2 projekty opracowane w języku angielskim¹⁹.

Uczestniczyłem w programach europejskich i krajowych, np. w 2014 roku brałem udział w panelu w ramach „Simpact Project”, część „Social Innovation in New Member States of EU” realizowana przez University of Economics and Management z Pragi w Czechach (przedsięwzięcie międzynarodowe finansowane z programu ramowego), a w 2016 roku brałem udział w panelu w ramach „Social Policy in the EU – Reform Barometer” (przedsięwzięcie będące częścią międzynarodowego projektu „Social Inclusion Monitor Europe”)²⁰. **Biorę udział w sieciach naukowych**, np. od 2013 roku jestem członkiem ESPAnet – The Network for European Social Policy Analysis (z sekretariatem w Oslo w Norwegii)²¹. **Wykonywałem jako współautor ekspertyzy i inne opracowania** na zamówienie, w tym opracowania na zlecenie Gminy Miasto Szczecin, np. jestem współautorem w sferze społecznej *Diagnozy społeczno-gospodarczej Szczecina z 2010 roku*²². **Byłem kierownikiem przedsięwzięć realizowanych we współpracy**, np. w 2008 roku zostałem kierownikiem zespołu opracowującego ekspertyzę na zlecenie Stoczni Szczecińskiej Nowa. **Odbyłem kilkadziesiąt wyjazdów służbowych** o różnym charakterze, głównie krajowych, a także zagranicznych (obejmujących kilka państw, np. trzy państwa skandynawskie)²³.

Wśród innych osiągnięć i przejawów aktywności należy wskazać na **pełnienie funkcji w Uniwersytecie Szczecińskim**. We wrześniu 2016 roku Senat Uniwersytetu Szczecińskiego powołał mnie na członka stałej Senackiej Komisji ds. Nauki US w kadencji 2016-2020 (w wyniku rekomendacji związku zawodowego), brałem udział w posiedzeniach tej komisji. W latach 2012-2013 byłem aktywnym członkiem

¹⁹ Pozostałe informacje odnoszące się do recenzowania projektów krajowych i międzynarodowych zawarto w załączonym „Wykazie opublikowanych prac naukowych lub twórczych prac zawodowych oraz informacji o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki”, część III O.

²⁰ Pozostałe informacje dotyczące uczestnictwa w programach europejskich i krajowych zawarto w załączonym „Wykazie opublikowanych prac naukowych lub twórczych prac zawodowych oraz informacji o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki”, części III A, III N, III O.

²¹ Pozostałe informacje związane z udziałem w sieciach naukowych zawarto w załączonym „Wykazie opublikowanych prac naukowych lub twórczych prac zawodowych oraz informacji o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki”, część III E.

²² Spis wykonanych ekspertyz i innych opracowań na zamówienie zawarto w załączonym „Wykazie opublikowanych prac naukowych lub twórczych prac zawodowych oraz informacji o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki”, część III M.

²³ Inne ważne informacje odnoszące się do odbytych wyjazdów zawarto w załączonym „Wykazie opublikowanych prac naukowych lub twórczych prac zawodowych oraz informacji o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki”, części II I, III B, III H, III I, III L, III Q.

dwuosobowego Zespołu ds. Jakości i Programów Kształcenia Wydziału Zarządzania i Ekonomiki Usług Uniwersytetu Szczecińskiego na kierunku „Ekonomia”, na studiach magisterskich i licencjackich (w ten sposób przyczyniłem się do uzyskania przez macierzysty wydział wyróżniającej oceny instytucjonalnej po wizytacji Zespołu Oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej we wrześniu 2014 roku). W 2008 roku pełniłem funkcję członka Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej Wydziału Zarządzania i Ekonomiki Usług Uniwersytetu Szczecińskiego, w tym brałem udział w przeprowadzonych rozmowach kwalifikacyjnych.

Uczestniczyłem w szkoleniach, kursach i sesjach treningowych rozwijających umiejętności naukowe i dydaktyczne. Warto podać najważniejsze z tych szkoleń i kursów. W maju 2015 roku ukończyłem szkolenie „Zarządzanie zespołem naukowym” przeprowadzone w Poznaniu w języku angielskim przez HFP Consulting z Heidelbergu z Niemiec, w ten sposób uczestnicząc w Projekcie Skills współfinansowanym z Europejskiego Funduszu Społecznego Unii Europejskiej (na podstawie zakwalifikowania mnie przez Fundację na rzecz Nauki Polskiej). W listopadzie 2016 roku brałem udział w Uniwersytecie Szczecińskim w szkoleniu „Efektywność rozwoju pracownika naukowego w świetle nowej procedury habilitacyjnej” prowadzonym przez dr hab. Emanuela Kulczyckiego. W 2010 roku (w czerwcu, październiku i listopadzie) ukończyłem trzy kursy zrealizowane w Krakowie przez StatSoft Polska. Ponadto w 2015 roku brałem udział w kilku sesjach treningowych Thomson Reuters²⁴.

Posiadam doświadczenia o charakterze naukowym i praktycznym wynikające ze współpracy w ramach umów z ok. 25 podmiotami publicznymi i prywatnymi, np. w 2007 roku w ramach umowy zlecenia byłem współpracownikiem Narodowego Banku Polskiego, Oddziału Okręgowego w Szczecinie oraz brałem udział w organizacji i prowadzeniu debaty nt. zachodniopomorskiego rynku pracy. Trzeba podkreślić, że pozostałe (i w niektórych aspektach rozszerzone) informacje dotyczące mojego dorobku i osiągnięć naukowych są zawarte w załączniku zatytułowanym „Wykaz opublikowanych prac naukowych lub twórczych prac zawodowych oraz informacja o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki”²⁵.

Jaźwiński

²⁴ Inne ważne informacje dotyczące uczestnictwa w szkoleniach i kursach zawarto w załączonym „Wykazie opublikowanych prac naukowych lub twórczych prac zawodowych oraz informacji o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki”, część III Q.

²⁵ Zob. załączony „Wykaz opublikowanych prac naukowych lub twórczych prac zawodowych oraz informacja o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki”, części II, III.